

கற்க கற்பிக்க Karkka Karpikka ककक कर्पिकक

Published by P. Ratna Sabapathy

Editor: G. Periannan

Vol. No. 8 Issue No. 2 Tri-Language Journal (Quarterly)

Dec. 2020 Price : ₹25/-

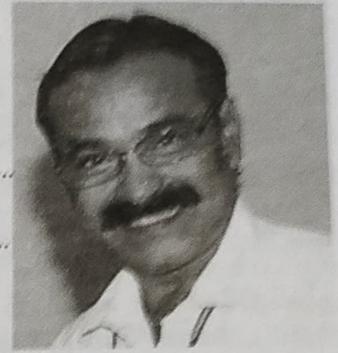
Annual Subscription Rs. 100/-

அ
A
ஆ

ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளின் தமிழர் தொல் மரபுகள்

- முனைவர் வாசு. அறிவழகன்

[13.08.2020 அன்று 'தமிழர் தொல் மரபுகள்' விண்வெளி
அரங்கில் ஆற்றிய பொழிவின் எழுத்து வடிவம்]

முகப்பு

பசுமை நிறைந்த ஆஸ்திரேலியா கண்டம் முப்பது இலட்சம் சதுர அடி பரப்பளவில் அமைந்துள்ளது. இக் கண்டத்தின் பரப்பளவை 29,67,909 சதுரடி எனத் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டுள்ளனர்.¹ இக் கண்டத்தைப் பற்றிய நூல்கள் பல வெளிவந்துள்ளவெனினும் என்னுடைய முனைவர் பட்ட நெறியாளர் முனைவர் முத்து குணசேகரன் எழுதிய "ஆஸ்திரேலியாவின் நிறை குறைகள்" எனும் நூல் இக் கண்டத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. தீவாகவும், நாடாகவும், கண்டமாகவும் திகழ்கிற ஆஸ்திரேலியா வரலாறு, பிரிட்டன் குடியேற்றத்தையும் ஆதி பழங்குடிகளையும் கொண்டே எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஆஸ்திரேலியா

ஆஸ்திரேலியாவின் எழுதப்பட்ட வரலாறு 1606ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்குகிறது. 1606ஆம் ஆண்டு எஸ்பானிய அரசு கப்பலில் வந்த பெட்ரோ பெர்னாண்டஸ் தெ கியூரோஸ் எனும் போர்த்துகீசிய மானுமிதான் முதன் முதலில் ஆஸ்திரேலியா கண்டத்தைக் கண்டறிந்தார். இந்தக் கண்டத்தை அவர் La Australia del Espiritu Santo எனப் பெயரிட்டுள்ளார்.² இந்தக் கப்பல் பயணத்தில் வந்த சிலர் வழி தவறி டொரெஸ் நீரிணை வழியாகச் செல்லும் போது ஆஸ்திரேலியாவின் வடகரையைக் கண்டறிந்தனர்.³ இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள் பல கடல் மானுமிகளின் ஆர்வத்தைத் தூண்டின. அதன் பின் நெதர்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த ஏ பெல் டாஸ்டான் உட்பட பலர் ஆஸ்திரேலியாவை ஆராயத் தொடங்கினர். 1642 இல் ஆஸ்திரேலியா வந்த டாஸ்டான் என்பவர் தான் தாஸ்மேனியா, நியூசிலாந்து, பிஜூ தீவுகளைக் கண்டறிந்தார். ஆஸ்திரேலியாவின்

முழுமையான வரைபடம் உருவாவதற்கும் இவரே காரணமாக இருந்துள்ளார். 1644 இல் மூன்று கப்பல்களுடன் வந்த டாஸ்டான் நியூகினியின் தெற்கு கடற்கரையில் இருந்து மேற்கு நோக்கிச் சென்றுள்ளார். நியூக்கினியையும் ஆஸ்திரேலியாவையும் பிரிக்கும் டொரேஸ் நீரிணையைக் கவனிக்கத் தவறி விட்ட இவர் ஆஸ்திரேலியாவின் வடக்கு கடற்கரையை முழுமையாகக் கண்டறிந்து அங்கு வாழ்ந்து வந்த மக்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁴

1769ஆம் ஆண்டு ஜேம்ஸ் குக் டெஹூட்டி என்பவர் எச்.எம்.எஸ் எண்டவர் என்ற கப்பலில் வந்து ஆஸ்திரேலியாவின் கிழக்குக் கடற்கரையைக் கண்டறிந்தார்.⁵ 1788 ஆம் ஆண்டு சிட்னி வந்த பிரிட்டானியர்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டுக்குள் ஆஸ்திரேலியா கண்டம் முழுமையையும் தன் கட்டுப் பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தனர். பிரிட்டானியரைப் போல பிற ஐரோப்பியர்கள் ஆஸ்திரேலியாவைக் கைப்பற்ற ஆர்வம் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை.⁶ ஐரோப்பியர்களுக்கு முன்பே சீனத்தின் புகழ் பெற்ற கடற்படைத் தளபதி செய்ங் ஹெயின் என்பவர் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு வந்திருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.⁷

வெண்கலமணி

19ஆம் நூற்றாண்டில் நியூசிலாந்து கடற்கரையில் கண்டெடுக்கப் பட்ட வெண்கல மணி ஆஸ்திரேலியா அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இந்த மணி பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தியது எனக் கணிக்கின்றனர். இந்த மணியின் வெளிப்புறத்தில் "முனைவர் வர்க்குசு உடைய கப்பல் உடைய மணி" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.⁸ இந்த மணியில்

உள்ள தமிழ் எழுத்துக்களைக் கொண்டு ஐரோப்பியர்களுக்கு முன்பே தமிழர்கள் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு வந்திருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் எண்ணுகின்றனர்.

பிரிட்டனின் குடியேற்றம்

கி.பி.1600 களில் கடல் வழிப் பயணத்தில் எஸ்பானியர்களால் கண்டறியப்பட்ட ஆஸ்திரேலியா கண்டம் 19ஆம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டனின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்தது. 1788 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டன் ஆஸ்திரேலியா மண்ணில் காலெடுத்து வைத்த போது, அங்கு மூன்று இலட்சம் பழங்குடியினர் வாழ்ந்து வந்தனர். அங்கு வாழ்ந்த ஐநூறு வகை பழங்குடிகளும் தத்தம் மொழிகளிலே பேசி வந்தனர். இந்தப் பழங்குடிகளில் லியோரா, டிராக்மிலா, சாபோன்ஸ்கோவா, பக்லோவியர் போன்ற பழங்குடிகள் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையில் இருந்தனர். பின்துபி எனும் பழங்குடியினமே இக்கண்டத்தில் கடைசியாகக் கண்டறியப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. 1788 இல் ஆஸ்திரேலியா கண்டத்தில் குடியேறிய பிரிட்டன் ஏகாதிபத்தியம் இந்தியர்களை விவசாயக் கூலிகளாக குடியமர்த்தியது. மலேசியா, சிங்கப்பூர், பிஜு, மொரிஷியஸ், தென்னாப்பிரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் இருந்தும் மக்கள் ஆஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். 1983 ஆம் ஆண்டு ஈழத்தில் நடந்த இனக்கலவரத்தினாலும் ஏராளமான தமிழர்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் குடியேறினர். இதனால் ஆஸ்திரேலியாவின் நியூசவுத்வேல்ஸ், விக்டோரியா, தலைநகரான கேன்பாரோ ஆகிய இடங்களில் தமிழர்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர்.⁹

ஈயோரா பழங்குடிகள்

ஈயோரா பழங்குடிகள் லோரா, லியோரா என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் தங்களைக் கூரி என்றும் அழைத்துக் கொள்கின்றனர். 1700 களில் இவ்வினக் குழுவினர் சிட்னியில் 1500 பேர் இருந்தனர். பிரிட்டன் இம்மண்ணில் குடியேறிய போது 1300 குற்றவாளிகளுடனும் காப்பாளர்களுடனும் வந்தனர். அக்குற்றவாளிகளுக்கு வைகூரி எனும் பெரியம்மை நோய் தொற்று இருந்ததால், இப் பழங்குடிகளுக்கும் இந்நோய் பரவி பலர் இறக்க நேர்ந்தது.

ஈயோரா பழங்குடிகளின் பேச்சு மொழியில் இருந்து டிங்கோ நாய், வுமெரா ஈட்டி, வாலாபி, வாம்பட்டுபேரெலி, வரட்டாச் செடி, பழுப்பு நிற போபோக்கு ஆந்தை, போன்ற சொற்கள் கையாளப்படுவதைக் கண்டறிந்துள்ளனர். இவை தமிழ்ச் சொற்களோடு ஒத்திருக்கின்றன. ஈயோரா இனத்தைச் சேர்ந்த பென்னலாங்கு என்பவர் ஆங்கிலேயர்களோடு நெருக்கமாக இருந்துள்ளார் எனவும் தெரிகிறது.¹⁰

டிராக்மிலா-சபோன்ஸ்கோவா பழங்குடிகள்

டிங்கோ நாய்

டிராக்மிலா-சபோன்ஸ்கோவா எனும் பழங்குடிகளின் பேச்சு மொழியில் தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பு இருப்பதோடு அம்மொழியில் முட்டி, மின்னல், பாம்பு, மகவு, நீறு போன்ற தமிழ்ச் சொற்கள் இருப்பதையும் கண்டறிந்துள்ளனர். இந்தப் பழங்குடிகள் வேட்டைக்கு டிங்கோ எனும் நாயைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த வகை நாய் இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டதாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

நம்முடையத் தொல்குடித் தமிழர்களும் வேட்டைக்கு நாயைப் பயன்படுத்தியதை,

“ஞமலி தான்த மனவு சூல் உடும்பின்
வறைகால் யாத்தது
வயின் தொறும் பெறுகுவீர்.....”²⁵

(பெரும்பாணாற்றுப்படை, வரி:130-135)

என்று கடியலூர் உருதிரங் கண்ணனார் கூறியுள்ளார். இவ்வரிகளுக்கு நாச்சினார்கினியர்,

“நாய் கடித்துக் கொண்டுவந்த
அக்குமணி போலும்
முட்டைகளையுடைய உடும்பினது
பொரியலாலே
மறைத்தனை மனைகள் தொறும்
பெறுகுவீர்”¹⁰ [பத்து., ப.224]

என்று உரை எழுதியுள்ளார். கேரளா மாநிலப் பழங்குடிகளிடமும் ஏலகிரி பழங்குடிகளிடமும் வேட்டைக்கு நாயைப் பயன்படுத்துகிற வழக்கம் இன்றைக்கும் உள்ளது. இந்தப் பழங்குடியினர் வேட்டையின் போது உடும்பை நாய்கள் கடிப்பதில்லை என்றும்; மாறாக தன்னுடைய இரண்டு முன்னங்கால்களால் மட்டுமே உடும்பைப் பிடித்துக் கொடுக்கின்றன என்றும் தெரிவிக்கின்றனர் ஆனால் உரையாசிரியர், “நாய் கடித்துக் கொண்டுவந்த உடும்பு” என்று எழுதியுள்ளார். மூலநூலிலும் “குமலி தந்த” என்று தான் இருக்கிறது. எனவே உரையாசிரியர்கள் பழங்குடிகளின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை அறியாததனாலேயே அவ்வாறான கருத்துப் பிழை ஏற்பட்டிருப்பதாக அறியமுடிகிறது. எனினும் தமிழகத்தில் காணப்படும் இவ்வேட்டையாடும் பழக்கம் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளிடமும் காணப்படுவதால் இவர்கள் தமிழகத்தில் இருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்கள் எனக் கருத வாய்ப்பிருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் வளரி அல்லது வளைத்தடி எனும் ஆயுதத்தை இவர்கள் பூமாராங் எனும் பெயரில் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த ஆயுதம் இலைக்கு நோக்கித் தாக்கிவிட்டு எய்தவர்களிடமே வந்ததையும். இந்த ஆயுதத்தை அங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகத் தமிழ் நாட்டில் மருது சகோதரர்கள் பயன்படுத்தியதாக ஜெனரல் வேல்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹¹

தாஸ்மேனிய பழங்குடிகள்

நாற்பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆஸ்திரேலியாவுடன் இணைந்திருந்த தாஸ்மேனியா, இயற்கையின் மாற்றத்தினால் தனித் தீவாக மாறியுள்ளது. 1800 களில் பிரிட்டன் இத்தீவில் குடியேறிய போது ஜயாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பழங்குடிகள் வாழ்ந்து வந்தனர். 1828 ஆம் ஆண்டு இத்தீவை பிரிட்டனின் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டு வருவதற்காக ஆளுநர் ஜார்ஜ் ஆர்தர் என்பவர் புதிய சட்டம் இயற்றினார்.

கருப்பனைப் பிடித்தல் [BLACK CATHING] எனும் சட்டத்தின் கீழ், பெரியவர்களைக் கொல்பவர்களுக்கு மூன்று பவுண்ட் என்றும் குழந்தைகளைக் கொல்பவர்களுக்கு ஒரு பவுண்ட் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தினால் கைகளில் துப்பாக்கியுடன் திரிந்த வெள்ளையர்களால் இத் தீவில் இருந்த பழங்குடிகள் கொடூரமாகக் கொல்லப்பட்டனர். பெண்கள் பலர் கற்பழிக்கப்பட்டுச் சாகடிக்கப்பட்டனர்.¹²

இந்தக் கொடூரமான செயலை உகை நாடுகள் கண்டித்தன. பிரிட்டன் இந்தக் கொலைபாதகச் செயலை நிறுத்திய போது 72 ஆண்களும் மூன்று பெண்கள் மட்டுமே தாஸ்மேனிய பழங்குடிகளில் எஞ்சியிருந்தார்கள். இவர்களைப் பிரிட்டன் அரசு சிறையில் அடைத்தது. இவர்களைத் துர்கானினி என்பவரும் ஒருவர். இவர்களுக்குச் சரியான உணவும் நீரும் கொடுக்காததால் 1869 இல் துர்கானினியுடன் சேர்த்து இரண்டு பெண்களும் ஒரு ஆண் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தனர். இந்த மூவரையும் பிரிட்டனில் இருந்து வந்த மருத்துவர்கள் சோதனை எனும் பெயரில் கொடுமை படுத்தினர். இந்த மருத்துவச் சோதனையில் துர்கானினியைத் தனிர மற்ற இருவரும் இறந்தனர். இறந்த இவர்களுடைய உடலைக் கூறு போட்டதைக் கண்ட துர்கானினி தான் இறந்த பின் அவ்வாறு செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டார். பழங்குடிகளின் மரபுப்படி தன்னுடைய உடலை எரித்துச் சாம்பலைக் கடலில் கரைக்கும் படி வேண்டிக் கொண்டார். 1876 இல் இறந்த துர்கானினியை இரக்கமற்ற பிரிட்டன் அரசு காட்டில் ஒரு மூலையில் புதைத்தது. அரக்க குணம் கொண்ட பிரிட்டன் அரசு சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் தாஸ்மேனியா அருங்காட்சியகத்தில் துர்கானினியின்; எனும்புக் கூட்டைக் காட்சிப்படுத்தியது. அந்த எனும்புக் கூட்டிற்கு கீழ் “தாஸ்மேனிய கடைசிப் பழங்குடிப் பெண்” என்றும் பிரிட்டன் அரசு எழுதி வைத்தது. துர்கானினி இறந்து நூறாண்டுகளுக்குப் பின் 1976 இல் எனும்புக் கூட்டை மீட்டு அதனை எரியூட்டி சாம்பலைக் கடலில் கரைத்ததாக தாஸ்மேனியா சென்று வந்த, “கற்க கற்பிக்க” இதழின் துணை ஆசிரியர் டாக்டர் ஜோனூ பத்மா குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹³

தாஸ்மேனியன் டெவில்

சுற்றுப் புறச் சூழலைப் பாதுகாக்கும் தாஸ்மேனியன் டெவில் எனும் விலங்கு கூட அழிவின் விளிம்பில் இருந்தது. இது கரிய நிறம்; கூரியப் பற்கள்; மற்றவர்கள் அஞ்சும் அளவிற்கு அலறும்; இறந்தவர்களின் உடலைத் தின்று வாழும் இந்த விலங்கு வளைகளில் வாழக் கூடியது. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த இந்த விலங்கு அழிவின் விளிம்புக்கு வந்தது. "ஆஸி ஆர்க்" எனும் அமைப்பினர் இந்த விலங்கை இனப் பெருக்கத்தின் மூலம் மீட்டுருவாக்கம் செய்துள்ளனர்.¹⁴

சிட்னிப் பழங்குடிகள்

ஆஸ்திரேலியாவின் மேற்கு கடற்கரையில் இருந்து 750 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள மங்கோ தேசியப் பூங்காவின் ஏரிக்கரையில் ஜிம்பவுலர் என்பவரால் மங்கோமேனின் எனும்புக்கூடு கண்டெடுக்கப்பட்டது. மங்கோமேனின் எனும் பெண்ணின் எனும்புக்கூடும் 1967 ஆம் ஆண்டு கண்டெடுக்கப்பட்டது. இந்த எனும்புக்கூடுகள் கேம்பராவில் உள்ள தேசியப் பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. இந்த எனும்புக்கூடுகள் நாற்பத்து இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானவை என்று ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. மங்கோமேன் ஒரு வேடன் என்றும் அவன் தன்னுடைய ஜம்பதாவது வயதில் இறந்திருக்கலாம் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.¹⁵

மங்கோமேனின் உடல் காவி நிறம் பூசப்பட்டு புதைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த உடல்கள் தோண்டி எடுக்கப்பட்டதற்கு முத்திமுத்தி, கியம்பா, பர்கண்ட்ஜீ போன்ற பழங்குடிகள் தங்களுடைய

எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினர். இதற்காகப் பல்கலைக் கழகத்தின் நிருவாகம் இந்தப் பழங்குடிகளிடம் மன்னிப்புக் கோரியதோடு, மங்கோமேனின் எனும்புக்கூட்டுடன் சேர்த்து அருங்காட்சியகத்தில் இருந்த பழங்குடிகளின் 104 எனும்புக்கூடுகளையும் இந்தப் பழங்குடிகளிடமே ஒப்படைத்தது. இந்த எனும்புக்கூடுகள் அத்தனையும் தோண்டி எடுக்கப் பட்ட இடத்திலேயே மிகப் பெரும் விழா எடுத்துப் புதைக்கப்பட்டன. இவற்றுள் மங்கோமேனின் எனும்புக்கூடு மட்டும் ஆதிகால ஆஸ்திரேலியர்களின் தோற்றத்தை மறுவரையறை செய்வதற்கு ஏதுவாக இருந்தது. இந்த எனும்புக்கூடு ஆஸ்திரேலியாவின் வரலாற்றை மாற்றி எழுதுவதற்கும் பயன்பட்டது என்பர்.¹⁶

பழங்குடிகள் பற்றியஆய்வு

பசுமை நிறைந்த ஆஸ்திரேலியா கண்டத்தில் நாற்பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த வாழ்ந்து வரும் இந்தப் பழங்குடிகள் இக்கண்டத்தின் (INDIGENEOUS AUSTRALIANS) பூர்வகுடி மக்கள். இவர்களைப் பற்றி ஜெர்மன் லெப்சிக் நகரில் உள்ள மேக் பிளாங்க் ஆய்வு மையத்தின் மானிட பரிணாமவியல் (EVOLUTIONARY ANTHROPOLOGY) எனும் பிரிவின் GENETIC RESEARCH CENTER இல் உள்ள மரபியல் (GENITICS) வல்லுணரான மார்க் ஸ்டோன் கிங் என்பவரின் தலைமையிலானக் குழு ஆராயத் தொடங்கியது. இக்குழு ஆஸ்திரேலியாவுக்கு அருகில் உள்ள பவுவா, நியூக்கினியா போன்ற தீவுகளில் இருந்த 344 பழங்குடிகளின் இரத்த மாதிரிகளைச் (BLOOD SAMPLES) சேகரித்தது. இந்த இரத்த மாதிரிகள் தெற்காசியா, இந்தியா, அமெரிக்கா, சீனா ஆகிய நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததில் பெரும்பாலானவை இந்தியர்களோடு மட்டுமே பொருந்தின. இவ்வாய்வைக் கொண்டு ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர் 141 தலைமுறைக்கு முன்பே இந்தியாவில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து இருக்கலாம் என இக்குழு கருதியது.¹⁷

ஜெர்மானியர்களின் ஆய்வைப் போலவே இத்தாலியைச் சேர்ந்த மானிடவியல் அறிஞர் லூகாகவாலி சக்போர்ஸா என்பவரும் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகள் பற்றி தன்னுடைய ஆய்வில் இரண்டு கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் குரங்கில் இருந்து

புதிய குரங்கினம் தோன்றியதாகவும் இரண்டு இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் அப் புதிய குரங்கினத்தில் இருந்து ஹோமோசேபியன்ஸ் எனும் மனித இனம் ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றியதாகவும் குறிப்பிட்டார்.¹⁸

ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றிய இந்த மனித இனம் உலக நாடுகளில் எவ்வாறு பயணிக்கிறது எனும் ஆய்வை மேற்கொண்ட போது ஆப்பிரிக்கர்களிடம் இருக்கும் M130Y எனும் குரோமசோம் ஆஸ்திரிலேயப் பழங்குடிகளிடமும் இருப்பதைக் கண்டறிந்தார். இந்த மரபணு ஆண்டமிருந்து ஆண் வாரிசுக்கு ஆண் தன்மையைச் சுமந்து செல்லக்கூடிய Y குரோமசோம் வகையைச் சார்ந்தது. எனவே ஆஸ்திரிலேயப் பழங்குடிகள் அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து வந்திருக்கலாம் எனத் தெரிவித்தார்.¹⁹

லூகாகவாலி சக்போர்லா என்பவரின் ஆய்வை அவருக்குப் பின் ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராசிரியர் ஸ்பென்சர் வேல்ஸ் என்பவர் தொடர்ந்தார். இவ்வாய்வில் இவருடன் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் நோய்த் தடுப்பாற்றல் துறையின் தலைவர் பிச்சையப்பன் என்பவரும் இணைந்து கொண்டார். இவர்கள் தங்களுடைய ஆய்வில் M130Y எனும் குரோமசோம் இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் மதுரை மாவட்டம் உசிலம்பட்டிக்கு அருகே உள்ள ஜோதிமாணிக்கம் எனும் கிராமத்தில் விருமாண்டி என்பவருக்குச் சரியாகப் பொருந்துவதைக் கண்டறிந்தனர். எனவே ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றிய மனித இனம் தமிழ்நாடு வழியாக ஆஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்றிருக்கலாம் எனத் தெரிவித்தனர்.²⁰

இவர்களைப் போலவே பழங்குடிகளிடம் மரபணு ஆய்வை மேற்கொண்ட ஏ.கே. காண் என்பவர் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளிடம் இனக் கலப்பு இருப்பதைக் கண்டறிந்தார். இவர் தன்னுடைய ஆய்வில் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளிடம் பதினொரு விழுக்காடு தமிழர்களின் அடையாளங்கள் இருப்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள மரபணு [ஜீன்] நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்றும் தெரிவித்துள்ளார். ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகள் கருவி செய்யும் தொழில் நுட்பத்தையும் தமிழர்களிடமிருந்தே

கற்றிருக்க வேண்டும் என்றும் இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.²¹ மானிடவியல் அறிஞர் வெ.சி. ரிச்சர்ட் என்பவர் முப்பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் குமரிக் கண்டம் அழிந்த போது அங்கிருந்தவர்கள் தெற்கு நோக்கி ஆஸ்திரேலியாவுக்கு வந்திருக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.²²

பழங்குடிகளின் பண்பாடு

இந்தியாவுக்குத் தெற்கிலும் ஆப்பிரிக்காவிற்கும் ஆஸ்திரேலியாவிற்கு இடையிலும் மிகப் பெரிய நிலப் பரப்பைக் கொண்டிருந்த குமரிக்கண்டம் முப்பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் கடலுக்குள் மூழ்கியதால் இந்தியாவில் இருந்து ஆஸ்திரேலியாவுக்கு மக்கள் குடியேறியிருக்கலாம் எனும் வெ.சி. ரிச்சர்ட், பி. இரத்தினசபாபதி போன்றோரின் கருத்து வலுபெறுவதால் இவர்கள் தமிழர்களாக இருக்கலாமோ எனும் கருத்து உருவாகியிருக்கிறது. இவர்களின் கருத்தை ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளின் மொழி, கருவி, வேட்டையாடுதல், குடிமிகட்டுதல், திருமணம், விருந்தோம்பல் போன்ற பண்பாட்டுக் கூறுகளின் வழியாகவும் அறிய முடிகிறது.

மொழி-கருவி-வேட்டையாடுதல்

ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள டிராக்மிலா, சபோன்ஸ்கோவா, பக்லோவியர் போன்ற பழங்குடிகளின் பேச்சு மொழியில் ஏராளமானத் தமிழ்ச் சொற்கள் கலந்து இருப்பதோடு அவர்களுடைய மொழியின் இலக்கண அமைப்பும் தமிழ் மொழியோடு ஒத்து

வளரி

துருகாணினி
தாஸ்மேனியப் பழங்குடியின்
இறுதிப் பெண்

இருப்பதால்²³ இவர்கள் தமிழகத்தில் இருந்து புலம் பெயர்ந்திருக்கக் கூடும் எனக் கருத வாய்ப்பிருக்கிறது. பிரிட்டனுடன் நடந்த விடுதலைப் போரில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக மருது சகோதரர்கள் பயன்படுத்திய வளரி எனும் ஆயுதத்தை ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகள் பூமாராங் எனும் பெயரில் பயன்படுத்துவதாலும்²⁴ இவர்கள் தமிழர்களாக இருக்கக் கூடும் எனும் கருத்து மேலும் வலுவாகிறது.

கல்திட்டை

கல் திட்டை என்பது மலைப் பாறைகளால் ஆய்த எழுத்து வடிவத்தில் அமைந்த குகை. இக் குகைகளில் பழங்குடிகள் வசித்து வந்தனர். முப்பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய கல் திட்டை ஒன்று தமிழ்நாட்டில் பழனிக்கு அருகே ஆய்வாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது. இது போன்ற கல் திட்டை ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளின் வசிப்பிடங்களிலும் காணமுடிவதால் இவர்கள் தமிழகத்தில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து இருக்கலாம் எனக் கருதப் படுகின்றனர்.

குடுமிகட்டுதல்

தமிழகத்தில் மட்டும் அல்லாமல் உலகத்தின் எந்தவொரு மூலையிலும் பெண்கள் பருவம் அடைந்தால்

அவர்களுக்கு மஞ்சள் நீராட்டு விழா நடத்தப்படுவது வழக்கம். ஆண்கள் பருவம் அடைந்தால் எந்தவொரு விழாவும் அவர்களுக்காக நடத்தப் படுவதில்லை. ஆனால் பழங்குடிகளிடம் ஆண்கள் பருவம் அடைந்தால் அவர்களுக்குக் குடிமிகட்டும் விழா நடத்தப் படுகிறது. இவ்விழா கொண்டைக்கட்டுதல் எனும் பெயரிலும் அழைக்கப்படுகின்றது. சங்க காலத்தில் தொல்குடித் தமிழர்கள் பருவம் அடைந்த ஆண்களுக்குக் குடுமிகட்டும் வழக்கத்தினை,

“கெடுக சிந்தை கடிதிவ டுணிவே

மூதின் மகளிராத றகுமே

மேனாளுற்ற செருவிற் கிவடன்னை

யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே

நெருநலுற்ற செருவிற்கிவள் கொழுநன்

பெருநிரை விலக்கி யாண்டுப் பட்டனனே

இன்றும் செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி

வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்து டிஇப்

பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி

ஒருமக னல்ல தில்லோள்

செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே”²⁷

(புறம்:279)

எனும் பாடலில் ஒக்கூர் மாசாத்தியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பாடலில் மேனாள் போரில் ஒருத்தியின் தந்தை இறந்ததாகவும், அடுத்த நாள் போரில் அவளின் கணவன் இறந்ததாகவும், அதற்கு அடுத்த நாள் களத்திலே செருப்பறை கேட்டதும் தனக்கு ஒரே ஆதரவாக இருந்த தன்னுடைய ஒரே மகனை, குடுமியில் எண்ணெய் தடவி; கையில் வேல் கொடுத்து போர்க்களத்திற்கு அவள் அனுப்பினாள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலில் “பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி” என்று இருப்பதால் உரையாசிரியர்கள் இப்பாடலுக்குப் பால் மணம் மாறாத பாலகனை அவள் போருக்கு அனுப்பியதாக விளக்கியுள்ளனர். இவ்விளக்கம் மரபுக்கு முரணாகத் தெரிகிறது. சங்க காலத்தில் பருவம் அடைந்த ஆண்கள் குடுமி வைத்திருக்கும் வழக்கத்தைப் புறத்திணை மரபுகளும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இற்றை நாளில் இவ்வழக்கத்தைப் பின்பற்றுகிற பழங்குடிகளின் மரபை அறிந்தாலொழிய இப்பாடலின் உண்மைப் பொருளை உணர முடியாது. இவ் வழக்கத்தை ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளும் பின்பற்றுவதால் இவர்களும் தமிழர்களாக இருக்கக் கூடும் எனக் கருத வாய்ப்பிருக்கிறது.

திருமணம்

கேரள மாநிலத்தில் உள்ள பழங்குடிகளும் வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள பழங்குடிகளும் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்குப் பெண்ணாக இருந்தால் பன்னிரண்டு வயதிலும் ஆணாக இருந்தால் பதினாறு வயதிலும் திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர். இவர்களுடைய திருமணங்கள் இரவு நேரத்தில் நடத்தப் படுகின்றன. இவர்கள் தங்களுடைய திருமணங்களில் தாலி போன்ற அடையாளங்களைப் பயன்படுத்துவது இல்லை. எனியப் பூக்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலைகளையே பயன்படுத்துகின்றனர். இச் சமூகத்தில் திருமணமாகி குழந்தை பெற்று கணவனை இழந்தப் பெண்களுக்கும் உடனடியாகத் திருமணம் நடைபெறுவதால் இச் சமூகத்தில் விதவை எனும் கருத்தாக்கம் இல்லை. இப் பண்பாடு ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளிடத்திலும் காணப்படுவதால் இவர்கள் தமிழர்களாக இருக்கக் கூடும் எனக் கருதுகின்றனர். சங்க காலத் தொல் குடித் தமிழர்கள் உறவு முறைத் திருமணங்களை அறிந்திலர். இதனை,

“யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ,
எந்தையும் நுந்தையும் எம் முறைக் கேளிர்
யானும் நீயு மெவ் வழி யறிதும்
செம்புலப் பெயல் நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாம் கலந்தனவே”²⁸

[குறுந்தொகை:40]

எனும் குறுந்தொகைப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது. உறவு முறையில் மணமுடிக்காதப் பண்பாட்டினை தமிழகப் பழங்குடிகள் இன்றுவரை பின்பற்றுகின்றனர். இப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளிடத்திலும் காணப்படுவதால் இவர்கள் தமிழகத்தில் இருந்து வந்திருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது எனக் கருதுகின்றனர்.

நிறைவு

முப்பது இலட்சம் சதுரடியில் உள்ள ஆஸ்திரேலியக் கண்டத்தில் முந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட வகைகளைக் கொண்ட பழங்குடிகள் வாழ்ந்து வந்தனர். பிரிட்டன் ஏகாதிபத்தியம் ஆஸ்திரேலியா மண்ணில் காலெடுத்து வைத்ததும் அப்பழங்குடிகளை ஈவிரக்கமின்றி கொண்டு குனித்தது. நாற்பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தென்னிந்தியாவில்

இருந்து புலம் பெயர்ந்த ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளும் அங்குள்ள விலங்குகளும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மீட்டெடுக்கப் பட்டு வருகின்றனர். குமரிக்கண்டம் ஆழிப் பேரலைகளால் அழிந்த போது அப் பகுதிகளில் இருந்து புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களே ஆஸ்திரேலியாவின் ஆதிப் பழங்குடிகள் என்பது பண்பாட்டு ஆய்வுகளாலும் மரபணு ஆய்வுகளாலும் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ta.wikipedia.org/wiki/ ஆஸ்திரேலியப்-பழங்குடிகள்
2. https://ta.wikipedia.org/s/6rrd.
3. Ibid 6. Ibid
4. Ibid 7. Ibid
5. Ibid 8. Ibid
9. ta.wikipedia.org/wiki/ ஆஸ்திரேலியப்-பழங்குடிகள்
10. Ibid
11. bbc.com/tamil/global-42038574, 20 NOV.2017
12. முனைவர் இர. இரேணு பத்மா, என்னைக் கவர்ந்த துருகானினி, கற்க கற்பிக்க, சென்னை, டிசம்பர் 2019
13. மேலது
14. Hindu tamil.in/news/world/587574-tasmanian-devil.html
15. bbc.com/tamil/global-42038574, 20 NOV.2017
16. Ibid
17. tamil.gizbot.com/16,sept.2019
18. Ibid 22. Ibid
19. Ibid 23. Ibid
20. Ibid 24. Ibid
21. Ibid
25. டாக்டர் வே. சாமிநாதையர் [பதிப்பாசிரியர்], பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், மே.1986
26. டாக்டர் வே. சாமிநாதையர் [பதிப்பாசிரியர்], பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், மே.1986
27. டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் [பதிப்பாசிரியர்], புறநானூறு மூலமும் பழைய உரையும், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, 1971
28. ரா. இராகவையங்கார், குறுந்தொகை விளக்கம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம் 2013
29. bbc.com/tamil/global-42038574, 20 NOV.2017